

పై వాక్యాలు మళ్ళీ చదివింది.

మనసు ఆర్ద్రమయింది.

‘ఎప్పుడూ నువ్వు నాకు తల్లిలా తండ్రీలా నేను నీ పొత్తిళ్ళలో పాపలా’ అట! విష్ణు ఎంత అదృష్టవంతుడు అనుకుంది.

లక్ష్మీలాటి భార్యని పొందే అదృష్టం ఎందరికి లభిస్తుంది? ఎంత అన్యోన్య దాంపత్యం అది! కానీ ఒకటే లోటు పిల్లలు లేకపోవటం ‘ఇద్దరం కలిసి ముగ్గురుగా విడిపోయి కలిసి కుటుంబమై’ ఎంత మంచి భావం.

‘భగవంతుడా!’ ఆమె మనస్ఫూర్తిగా అనుకుంది. ‘ఏదైనా చేసి, నా స్నేహితురాలి కడుపు పండేలా చూడు’

ఆలోచనల నుంచి తెప్పరిల్లి ఆమె తిరిగి చదవటం ప్రారంభించింది.

“వర్షం కురవకుండానే మేఘం వెళ్ళిపోతుందేమోనని,
స్వప్నం రాకుండానే నిదుర చెదిరి పోతుందేమోనని
మాటమాత్రం చెప్పకుండా నువ్వు మాయమైపోతావని

మధూహకి ప్రహసిత్ గుర్తొచ్చాడు. అంతలోనే మళ్ళీ జ్ఞాపకం వచ్చింది
లక్ష్మి ఈ నవల ప్రహసిత్ తో పరిచయం కాకముందు వ్రాసిందని

తిరిగి ఆమె చూపు అక్షరాల వెంట పరుగెత్తింది.

“నువ్వు లేనప్పుడు
నేను, దిగులు మబ్బా, రెల్లుగడ్డి
స్నేహితులమవుతాం.
నువ్వే లేనప్పుడు రాత్రిళ్ళు
నీ జ్ఞాపకాల పడగళ్ళు.
పగళ్ళు గ్రీ ష్యంలో చలినెగళ్ళూ.

ఆర్కిమిడిస్ కేం తెలుసు? నీటిలో వస్తువు బరువెంత కోల్పోతుందో.
నన్నడుగుతే చెప్పేదాన్ని ప్రేమిస్తే పెరిగే హృదయం బరువు గురించి.

ఐన్ స్టీన్ కేం తెలుసు సాపేక్ష సిద్ధాంతం? మనల్ని చూస్తే అతడికి తెలిసేది
కాలమసలు పయనించదని.

ఆకర్షణ శక్తి గురించి తెలియాలంటే ఆపిల్ పండే కావాలా? న్యూటన్ ఒకసారి
మనకేసి చూసుంటే తెలిసేది. భూమికి లేని ఆకర్షణ మనిద్దరి మధ్యా వుందని.

ఏమిటింట వెలితిగావుంది? ఆకాశం నిర్మలంగానే వుండే. నక్షత్రాలూ
మేఘాలూ కూడా మామూలే. కిటికీ అవతల మాలతీ తీవే కూడా అలానే వుంది. గదిలో
మూల అగర్బత్తి మామూలుగా వెలుగుతూనే వుంది. ఇక వెలితి ఎక్కడ చెప్పా?

అవును కదూ!

నువ్వు ప్రొద్దున్నించీ ఫోన్ చేయలేదు.

ఒరె ఇడియట్! నేను నీ మనసు ముంగిట్లో ఓ మంచు ముత్యాన్ని! నీ గుండె
గది పుస్తకాల రాక్ లో ఒడ్డికైన పుస్తకాన్ని. నువ్వు తాకినంతనే ప్రాణం పోసుకున్న ఓ
ప్రేమాక్షరాన్ని.

నీ స్ఫూర్తితో నన్ను నేను మలచుకుంటూన్న నా జీవితపు శ్రీకారాన్ని!
అనుక్షణం నీ పరిమళంతో రవళిస్తోన్న నిశ్శబ్దాకారాన్ని.

నా శబ్దాన్ని నీకిచ్చి, నీ నిశ్శబ్దాన్ని నేను తీసుకోనా? నా ఆనందాన్ని నీకిచ్చి నీ
విషాదాన్ని నే తీసుకోనా? చెప్పు.

ఇంతకంటే ఆర్థంగా నా ప్రేమనెలా బహిర్గతం చేయగలను?

ఒకే కొమ్మకు విచ్చుకున్నట్టు రెండుగా
ఒకే దారానికి గుచ్చినట్టు ఒకటిగా
ఒకే పిడికిలిలో పాచికలుగా, పడేటప్పుడు కూడా జంటగా.

సాయంత్రం కంటికి చీకటి కాటుకపెట్టి, రాత్రి చీకటికి ఉషస్సు చీరె కట్టి ,
సూర్యోదయానికి అపర్ణాహ బొట్టెట్టి ఎన్ని సంద్యలు ఎన్ని రాత్రులు
సమయం కాళ్ళు నాముందు నుంచి నిర్దాక్షిణ్యంగా సాగిపోతు న్నాయి.
లేదు లేదు. ఇక నావల్ల కాదు. ఈ నిరీక్షణలూ ఈ డిసప్పాయింట్ మెంట్లూ,
ప్రేమించటం ఎదురుచూడటం ఇక నావల్ల కాదు. అలా చూడకు. ఇంకా నే
చెప్పాలనుకుంది పూర్తవలేదు. అరె దగ్గరకు రాకు. దగ్గరకు రాకంటే వినవేం. సర్లే.
సర్లే. ఇదేం కొత్తా? ఇలా ఎన్నిసార్లనుకోలేదు. సర్లేకానీ లైటార్పేయకూడదూ.
నువ్వెళ్ళిపోయాక....

బాత్ రూమ్ బోల్తేసి.. బకెట్ నిండా నీళ్ళుపోసి.....
గోరువెచ్చగా వున్నాయా అని కాస్త చూసి.
గోరు కాస్త వెచ్చగా... అది నీ స్పర్శలా తోచి
నన్ను నేను చూసుకుని, ఒక్కసారిగా సిగ్గేసి.....”

--మధూహ పెదవుల మీద కదలాడింది. లక్ష్మీనా ఇది వ్రాసింది? తన
స్నేహితురాలు లక్ష్మీనా?

ఆమె ఇక ఆపుకోలేకపోయింది. వెంటనే అభినందించాలనుకుంది. ఫోన్
చేసింది. అట్నంచి ఎంగేజ్ వచ్చింది. పావుగంట ఆగి మళ్ళీ చేసింది. అప్పుడు
కూడా ఎంగేజ్! ఇంతసేపు ఎవరితో మాట్లాడుతూందో అర్థం కాలేదు.

ప్రహసితోనా?

ప్రహసితకి ఫోన్ చేసి, ఆ ఫోన్ కూడా ‘ఎంగేజ్’లో వుందేమో
చూద్దామనుకుంది. సభ్యత కాదని ఊరుకుంది.

నిజానికి లక్ష్మి ఆ టైమ్ లో ఫోన్ లో మాట్లాడటం లేదు. డిస్టర్బెన్స్ లేకుండా
రిసీవర్ తీసి పక్కన పెట్టి వ్రాసుకుంటోంది.

నవల కాదు.

ఉత్తరం.

తన భర్తకి.

ప్రియమైన మీకు,

ఈ రాత్రి నేను గోడల్ని బ్రద్దలు కొట్టదల్చుకున్నాను.

నడకలేని బాటలో పిచ్చి చెట్లు క్రమంగా అదొక అడవిలా మారినట్టు. మనిద్దరి మధ్యా పెరిగిన ఈ నిశ్శబ్దారణ్యం కాకులు దూరని అడవిగా మారి, ఒకర్నొకరు చేరుకోకుండా చేస్తోంది!

మిమ్మల్ని తెలుసుకునే ప్రయత్నంలో నన్ను నేను పొగొట్టుకొన్నాను కొన్నాళ్ళు. నన్ను నేను తెలుసుకునే ప్రయత్నంలో మిమ్మల్ని పొగొట్టుకొన్నాననుకున్నాను మరి కొన్నాళ్ళు. నా తప్పులేమిటో, నేను మిమ్మల్ని చేరుకోవాలంటే ఏం చేయాలో చెప్పే, నావంతు కృషి నేను చేస్తాను. విష్ణూ ఐ స్టిల్ లవ్ యువ్.

మీరేమీ మాట్లాడరు. మాట్లాడటమంటే “అన్నం వడ్డించు. నా షర్ట్ ఎక్కడుంది?” లాంటివి కాదు. మనసుతో మాట్లాడటం. ఆస్కార్ వైల్డ్ (ఈయన నాకెలా తెలుసు అని భృకుటి ముడవకండి) అన్నట్టు దాంపత్యంలోనూ, స్నేహంలోనూ మాటలు ముఖ్యం కదా! మీరు ఏ...మీ మాట్లాడరు. అదే స్నేహితులతోటో బంధువులతోటో అయితే మాటలు వరదలా వస్తాయి. కోపగించుకోకండి ప్లీజ్. ఇద్దరం ఒకరి భావాలు ఒకరు చెప్పుకోకపోతే, ఇక అర్థం చేసుకునేదెలా?

మన పెళ్ళయిన కొత్తలో నేను హార్ట్ అయిందెక్కడో తెలుసా? నాకు విశ్వనాథ్ సినిమాలూ, ముఖేష్ పాటలూ ఇష్టమన్నప్పుడు, మీరూ మీ చదువుకున్న చెల్లెలూ నన్నో జంతువుని చూసినట్టు చూశారు. రాక్ మ్యూజిక్ వినని, ఇంగ్లీషు నవలలు చదవ(లే)ని భార్య వచ్చినందుకు మీ చెల్లెలు మీకు ఇంగ్లీషులో కండొలెన్సెస్ చెప్పింది. నాకాక్షణం జేమ్స్ బాయెస్ గుర్తొచ్చాడు. స్త్రీ తొందరతోనూ పురుషుడు తప్పనిసరి అయినప్పుడూ వివాహం చేసుకుంటారట. రెండూ నిరర్థకమైన భవిష్యత్తుకే దారి తీస్తాయట. ఆ చాలామందిలో మనం ఒకటి కాకూడదనే ఈ ఉత్తరం.

కొన్ని కొన్ని మాటలు... అసలు మీరా మాటలు అన్నట్టే నిముషాల్లో మరిచిపోతారు. అవి మాత్రం శ్మశానంలో శిలాఫలకాల్లా శాశ్వతంగా మనసులో నాటుకుపోయి ఎంత వేదనకి గురి చేస్తాయో మీకు తెలీదు. నాలుగైదుసార్లు కాఫీ తాగే మీరు, పొద్దున్న ఒకేసారి గ్లాసునిండా తాగేవాళ్ళని చూసి, “ఇంత కాఫీయా? అందుకే నువ్వలా వున్నావ్” అంటే వళ్ళు మండదూ.

ఇది చిన్న విషయమనుకోండి. ఏ ఎగ్జిబిషన్ కో హోటల్ కి వెళ్తే భార్యని తప్ప అందర్నీ ఏం కావాలని అడిగే భర్తని చూస్తే మనసు మాయామాలవగొళ మవదూ? అలాగే.. ప్రయాణాల్లో మన సామాన్లు వదిలేసి, వదిననీ, చెల్లెళ్ళనీ పట్టించుకోవటం గొప్ప కోసమా? లేక నిజంగా అంత ప్రేమ వుందా? అయినా నాకు తెలీకడుగుతానూ-- ‘నీ చీరల సెలెక్షన్ చెత్తగా వుంటుంది- ఈసారి మా అమ్మతోనో చెల్లితోనో వెళ్ళు’ అనే బదులు మీరు రావొచ్చుకదండీ!

సరే వాళ్ళ సంగతి వదిలెయ్యండి. ఈ స్నేహితుల సంగతేమిటి? భార్యకంటే వీళ్ళే ఎక్కువ దగ్గరవుతారు దేనికి? మీ దృష్టిలో వీళ్ళకీ, వీళ్ళ భార్యలకి వున్నంత తెలివితేటలూ, విజ్ఞానమూ మీ భార్యకి లేవు. ఆ విషయం వాళ్ళముందు వెల్లడించటానికి కూడా వెనుదియ్యరు మీరు అవునా.

ఆ వెటకారం గుండెల్ని రంపంలా కోస్తుందండీ. చీరె కట్టుకుని అద్దంలో చూసుకొంటుంటే వెనుకనుంచి ఎగతాళిగా “చాల్లే అందంగా వున్నావ్” అన్నా, “ఈ రోజు ఈ చీరె కట్టుకోనా” అని ఉత్సాహంగా దగ్గరకొస్తే - ఒక రోజు తలనొప్పిగా వుందంటే, “ఇంట్లో హాయిగా కూర్చున్నా వస్తాయా తలనొప్పులు?” అన్నా అది మనల్ని మరింత దూరం చేయటానికేనండీ. ఒక్క విషయం చెప్పనా? మీకు సంతోషం ఇవ్వని ఇల్లు నాకూ సంతోషం ఇవ్వదు. మీరు లేని ఒంటరితనం నాకు చాలా నిర్లిప్తంగా వుంటుంది. ఈ ఇంట్లో ఉన్న ఒక్క ఆదివారమూ కూడా మీరు నాతో గడపరు. భార్యలో లేని ఆకర్షణ స్నేహితుల్లో కనపడటం దారుణం కదూ! సాయంత్రం వరకూ వాళ్ళతో పేకాడటం కోసం, “రాత్రికి రావటం ఆలస్యం అవుతుందేమో. నాకోసం వెయిట్ చెయ్యకు” అని ఒకమాట అనేసి వెళ్ళిపోతే నాకు ఎలా వుంటుందో ఒక్కసారి ఊహించండి. స్నేహితులతో ఎన్ని సినిమాలయినా చూడొచ్చుగానీ భార్యతో రావాలంటే మాత్రం తీరికుండదు. అవునా, ఏవండీ, ఒక్కమాట చెప్పండి. ఇంట్లోంచి బయటకు వెళ్ళాలని నాకు మాత్రం వుండదూ?

రెండు రోజులు... అక్షరాలా నలభై ఎనిమిది గంటలు... ఇంట్లోంచి
బయటకు వెళ్ళకుండా ఒకసారి గడిపి చూడండి మీకు తెలుస్తుంది.
ఇదంతా నరకమండీ!

మనం సృష్టించుకున్న నరకం!

మనం మన చేతుల్లో స్వయంగా నాశనం చేసుకుంటూన్న పూలవనం.
ప్రొద్దున్నా, మధ్యాహ్నం, సాయంత్రం-అంతా రొటీన్. రొటీన్గానే రాత్రి కూడా
వస్తుంది. అదీ ఒక నరకమే...

ఎప్పుడో తెలుసా? అలసిపోయి వుంటే “ఏం చేసి అలసిపోయావ్?” అని
వప్పించి, మూడు నిమిషాల తరువాత, ఈ చిరాకని అటు తిరిగి పడుకోవటం... ఎంత
దిగులుగా వుంటుందో మాటల్లో చెప్పలేనండీ.

**WHEN YOU HOLD ME AND SLEEP-EVEN
AFTER A GOOD "LOVE-MAKING".... IT IS A
REAL LOVE.**

**WHEN YOU STILL HOLD ME AFTER
AWAKENING FROM SLEEP... IT IS BEYOND
LOVE.**

అలాటి బియాండ్ లవ్ కోసం నేనేం చేయాలో నా తరపు నుంచి ఏయే
తప్పులు సరిదిద్దుకోవాలో చెప్పండి. మీరేం చెప్పినా చేస్తాను. మీ... నేను”

ఆమె మళ్ళీ ఒకసారి చదువుకుంది. తను వ్రాసిన చివరివాక్యాలు తనకే బాగా
వచ్చినట్టు అనిపించాయి.

మంచి శృంగారపుటనుభవం తర్వాత కూడా నువ్వు నన్ను కౌగిలించుకుని
నిద్రపోతే అది నిజమైన ప్రేమ. నిద్రలేచిన తరువాత కూడా అలాగే కౌగిలిలో
వుంచుకోగలిగితే అది ప్రేమకన్నా ఎక్కువ.

ఆమె సంతృప్తి చెందింది. ఆ ఉత్తరం తన భర్తకి ఎలా అందజేయాలా అని ఆలోచించింది. అతనికి అందేలా ఎక్కడన్నా పెడితే బావుణ్ణు అనిపించింది. అంతలోనే అతడా సాయంత్రం ఊరెళ్తున్నానని, బ్రీఫ్ కేస్ సర్దమని చెప్పటం గుర్తొచ్చింది.

విష్ణు నెలకొకసారి ఆఫీసు పనిమీద బ్రాంచికి వెళ్తుంటాడు. ఒకరోజు పని వుంటుంది. బ్రాంచి వుండేది వరంగల్ లో.

ఉత్తరం ఆ బ్రీఫ్ కేస్ లో పెడతే? అనుకుంది. అదే సరిఅయిన ఆలోచనగా తోచింది. అతడెలాగూ బట్టలు సర్దమని చెప్పాడు.

ఆమె తన ఉత్తరాన్ని తీసుకుని డ్రెస్సింగ్ రూమ్ లోకి వెళ్ళింది. అద్దం పక్కన దాన్నిపెట్టి క్రిందనుంచి బ్రీఫ్ కేస్ తీసింది.... అతడు బ్రాంచి ఆఫీస్ కి వెళ్తే వుండేది ఒకరోజే కాబట్టి, రెండు జతల బట్టలు, నైట్ డ్రస్ చాలు. అవి తీసి అద్దం పక్కన పెట్టి, బాత్ రూమ్ లోకి వెళ్ళింది. టూత్ పేస్ట్, బ్రష్ తీసుకొచ్చి బ్రీఫ్ కేస్ లో సర్దింది. ఆ తరువాత బట్టలు వరుసగా పేర్చింది. అన్నిటికన్నా పైగా టవల్, సోప్ పెట్టింది.

చివరికి తను వ్రాసిన వుత్తరం మిగిలింది!

ప్రొద్దున్న ఫ్రెష్ గా చదివితే బావుంటుంది. అందుకని టూత్ పేస్ట్ చుట్టూ ఆ ఉత్తరాన్ని చుట్టింది. ఆమె పెదవులమీద అప్రయత్నంగా చిరునవ్వు కదలాడింది. టూత్ పేస్ట్ ని బ్రీఫ్ కేస్ పై తోలు అరలో పెడుతాండగా, అందులో మరికొన్ని కాగితాలు తగిలాయి. తీసిచూస్తే అవి హోటల్ బిల్లులు. బిల్లుమీద ఎమ్మీ మూర్తి అని వుంది.

ఆమె వాటిని తిరిగి లోపల పెట్టెయ్యబోతూ ఆగింది. హోటల్ బిల్స్ తో పాటు మరో బిల్ వుంది. పైనే పెద్ద అక్షరాల్తో ఆషాపు పేరుంది.

‘ఇంటాక్సికేషన్స్’

అప్పుడామె ఆ హోటల్ బిల్స్ చూసింది. అవి స్టార్ హోటల్ బిల్స్!

“ఇంటాక్సికేషన్స్” అన్నది ఆ హోటల్ క్రింది అంతస్తుల్లో వున్న బట్టలపాపు. ఆమెకొక క్షణం అర్థం కాలేదు. బిల్ మీద చూసింది.

1. నెం. గార్డెన్ వరేలీ శారీ రూ. 350 అని వుంది.

అతడు తనకి స్వయంగా చీరె కొనితెచ్చి రెండు సంవత్సరాలకు పైగా అవుతుంది!